

Den kristne missionsforpligtelse i et nutidigt religionsteologisk perspektiv

*Oplæg holdt på missionskonferencen på Hotel Nyborg Strand
torsdag-fredag den 8.-9. juni 2006*

Theodor Jørgensen

Punkter:

Tre nøgleord: 1. Den kristne missionsforpligtelse. 2. Nutidig religionsteologi. 3. Perspektiv.

1. Den kristne missionsforpligtelse.

- 1.1. Den kristne missionsforpligtelse står fast. Den bunder i selve evangeliets indhold, at Gud blev menneske, at Ordet blev kød.
- 1.2. Men hvordan føres missionsforpligtelsen ud i livet? Hvordan formidles budskabet? Enhver formidling skaber en situation af ulighed mellem formidler og modtager. Det kan fremme en de-og-os-tænkning.
- 1.3. Kristendommen er en udbryderreligion, der relativiserer alle givne relationer. Det indebærer på én gang en universalisering og en individualisering. Individualiseringen lægger vægt på den personlige afgørelse, på omvendelse og genfødsel, hvilket igen kan fremme en de-og-os-tankegang.
- 1.4. Det problem, der ligger i denne tankegang, har kristne missionærer allerede tidligt haft sans for, jf. Paulus' Areopagos-tale.
- 1.5. I og med at kristendommen bliver romersk statsreligion, indgår den i en symbiose med en bestemt kultur, og kristendommen fortsætter med at indgå i stadig nye symbioser. Det hører til dens væsen som oversættelsesreligion. Men den meget tætte symbiose mellem kristendommen og europæisk kultur har bevirket, at det var denne symbiose, der ofte blev formidlet i missionen.. Jf. dannelsen af søsterkirker af de selv samme konfessioner, der har deres oprindelse i den europæiske historie.
- 1.6. Globaliseringens tidsalder relativiserer de forskellige symbioser, som kristendommen har indgået. Det enkelte menneske bliver frit svævende i en kulturel og religiøs pluralisme. Er pinsekirkernes eksplosive vækst i verden i dag betinget af, at de kommer denne individuelle erfaring i møde? Gør pinsekirkerne igen kristendommen til en udbryderreligion?
- 1.7. Det moderne samfunds kompleksitet kræver en differentieret forståelse af, hvordan den kristne missionsforpligtelse skal opfyldes.

2. Nutidig religionsteologi.

- 2.1. At tale om én nutidig religionsteologi er misvisende. Der findes et utal.
- 2.2. At tale om religionsteologi er også misvisende. Man må tale om religionernes teologi, for hver religion har sin egen, som ganske vist i et interreligiøst samarbejde må reflekteres i deres forhold til hinanden, og denne refleksion kan kaldes for religionernes teologi.
- 2.3. En religioners teologi vil aldrig kunne indtage et neutralt standpunkt, hævet op over den forskellige religioner. En religionernes teologi vil altid være præget af den religion, som udøveren selv føler sig forpligtet på. Den vil være et partsindlæg
- 2.4. Men et partsindlæg, der anerkender den anden religions lige så store ret til at komme med sit partsindlæg.
- 2.5. Som partsindlæg opfylder enhver kristen religionernes teologi en del af missionsforpligtelsen, idet den reflekterer den forståelseshorisont, inden for hvilken evangeliet skal lyde. Det indebærer en erkendelse af, at nutidig missionsforkyndelse kræver lige meget lydhørhed som taleberedskab.
- 2.6. En grundlæggende forudsætning for enhver religionernes teologi er en anerkendelse af, at alle religioner på forskellig måde har deres grund i noget konstitutivt i den menneskelige eksistens, som f.eks. kan bestemmes som den menneskelige eksistens grundlæggende transcendentbestemthed. Jf. Areopagos-talen.

3. Perspektivet.

- 3.1. Perspektiv er måden at se på andre.
- 3.2. Måder er f.eks. tolerance, respekt og anerkendelse.
- 3.3. Tolerance er accept af et andet menneskes, et andet livssyns, en anden religions eller en anden ideologis tilstedeværelse, som man i øvrigt forholder sig neutralt til.
- 3.4. Respekt rummer en højere grad af værdsættelse.
- 3.5. Mest positiv er anerkendelsen, der ønsker tilstedeværelsen af den anden som den vedkommende er.
- 3.6. Med den i kristendommen som en omvendelsesforkyndende religion indbyggede de-og-os-tankegang er kristendommen udfordret af alle tre måder.
- 3.7. Missionsforpligtelsen udelukker for kristendommens vedkommende tolerance i betydningen neutralitet.
- 3.8. Derimod er respekten forstået som værdsættelse ikke udelukket, jf. Areopagos-talen.
- 3.9. Men hvordan forholder det sig med anerkendelsen? Er den mulig? Det er en overvejelse værd, om det, der for kristne står centralt i kristendommen, synderens retfærdiggørelse ved tro, åbner mulighed for en anerkendende holdning til mennesker af anden religion uanset missionsforpligtelsen.